

vedblive at lade os staa paa $3\frac{1}{2}$ pCt.s-Typen, men vilde have, at vi skulde ind paa 4 pCt.s-Typen. Og det er som bekendt ikke godt at spise Kirsebær med de store, man risikerer let at faa Stenene i Øjnene, og saaledes som det gaar det lille Land overfor Stormagterne, gaar det det ogsaa finansielt overfor den store Finansverden. Endelig spaaede jeg, at skulde der mod Forventning komme en gunstig finansiell Situation, var der under det nuværende Finansstyre „ingen Garanti for, at en saadan Situation skulde blive rettidigt og effektivt benyttet“.

Alt dette har vist sig fuldkommen rigtigt. Alle disse Forudsigelser ere opfyldte til Punkt og Prikke. Lad mig om det sidste, at der er ingen Garanti for, at det nuværende Finansstyre, hvis der mod Forventning skulde komme et gunstigt Øjeblik, vilde udnytte den paa rettidig og effektiv Maade, sige, at det viste sig, da der i Foraaret 1911 rent forbigaaende igen var en Chance for at faa et $3\frac{1}{2}$ pCt.s-Laan. Jeg vil spørge den højtærede Finansminister, om han med nogen Virkning kan modsige, at der da fra en Gruppe, som paa en eller anden Maade stod samlet om Handelsbanken, forelaa Tilbud om et $3\frac{1}{2}$ pCt.s-Laan til en Kurs af 93, eller opimod 93 i hvert Tilfælde.

Lad mig om 4 pCt.s-Typen, som jeg foreslog nævne, at jeg udtrykkelig foreslog den som en „ren Hensigtsmæssighedsforanstaltning“, som noget, man roligt kunde drøfte i det givne Øjeblik, man kunde rolig undersøge, om man vilde vælge den ene eller den anden Type. Den højtærede Finansminister tog det derimod som noget fuldkomment forargeligt, at man overhovedet kunde tænke sig Muligheden af, at den danske Stat kunde gaa over til 4 pCt.s-Typen, og drev det endog saa vidt, at han i den Anledning brugte et Udtryk som, at vi vilde synke ned til en anden Klasses Stat. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg læse op, hvorledes Ministeren resumerede Situationen: „Vi slutte det faste Laan, saa snart som en gunstig Lejlighed byder sig for os“ — det beder jeg de Herrer lægge Mærke til —, „men vi ville ikke træde ind i de laansøgende Staters anden Klasse. De have vi ingen som helst Grund til. De Vanskeligheder, vi lide under, ere af forbigaaende Art, og det vil være os muligt i Løbet af et Aars Tid at vise Vejen til at komme ud af dem“.

Det var den 21. Oktober 1910, og Begrundelsen var ikke mindst den, at vi i Modsætning til Tyskland havde Adgang

blandt andet til det franske Laanemarked. Jeg havde i Forvejen sagt netop om det franske Laanemarked, at det vilde overhovedet ikke diskutere nogen anden Type end 4 pCt.s-Typen. Det brød Finansministeren sig ikke om, det vidste han bedre Besked om; netop fordi vi havde Adgang til det franske Laanemarked, behøvede vi ikke at acceptere 4 pCt.s-Typen.

Altsaa for at resumere: Den 20. Juli 1910 lovede den højtærede Finansminister at stifte et bedre Laan end til en effektiv Rente af 3,71 pCt. i en ikke fjern Fremtid, og den 21. Oktober 1910 gentog han, at han nok skulde skaffe et saadant bedre Laan i Løbet af et Aars Tid, og som Bekræftelse herpaa henpegede han paa vor Adgang til det franske Laanemarked. Det er det, vi skulle holde fast paa. Saa kom vi til Foraaret 1911. Der havde været — det ønsker jeg i alt Fald Finansministerens bestemte Benægtelse af — et Underhaandstilbud om et Laan til $3\frac{1}{2}$ pCt. og en Kurs af 93, men i Stedet for at møde med et fast Laan, mødte den højtærede Minister med en Fornylse af Veksellaanet den 25. Juni 1910 til 36 Mill. og et Til-lægslaan paa 18 Mill., altsaa 54 Mill., og idet det — om jeg saa maa sige — Brandes'ske Veksellaan var blevet fornyet, kom vi op til et samlet Vekselbeløb af 69,120,000 Kr. Ved Forelæggelsen konstaterede den højtærede Minister, at Forholdene paa det franske Laanemarked laa saaledes, at der ikke vilde være synderlig Chance for Stiftelsen af et fast Laan af den Type, som man endnu maatte fastholde, nemlig $3\frac{1}{2}$ pCt.s-Typen, og han sagde endvidere, at Finansministeriet ikke optraadte som Laansøger.

Heroverfor udtalte Højres afdøde Ordfører Kaptajn Martin Halsted vort Partis Betænkelse ved vedblivende at staa i den Art Laaneforhold, og han tilføjede, at vi ingen Garanti havde for, at Betingelserne for et fast Laan vilde blive bedre, altsaa i Sandhed profetiske Ord. Han henstillede at vælge 4 pCt.s-Typen, hvis man ventede at kunne faa et fast Statslaan i nogenlunde nær Fremtid. Atter afviste den højtærede Finansminister dette i meget stærke Udtryk. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse de faa Linier. Han begynder med at sige, at han ganske vist ikke stædig vil fastholde $3\frac{1}{2}$ pCt.s-Typen, det, det kom an paa, var, at man kun kom noget under den Kurs, som man hidtil havde opnaaet, men „hvad jeg ikke vil, er, at vi komme ned paa et andet Niveau, nedsætte os i en